

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Să iubim pe Maria Maica lui Dumnezeu.

I. Cine este Maria ?

Maria, este o fiică a lui Adam și a Evei, dar într'atâta de osebită, deschilinită de toate celelalte fiice ale lor, încât se poate zice că Ea, Maria este fiica lui Adam și a Evei — nevinovați, nu păcătoși: întru cât pata păcatului lor care fără nici o osebite — a spurcat pe toți fiii și fiicele lor, nu a ajuns nici cât de puțin să atingă pe Maria. — Ea este fiica lui Adam și a Evei, cum ar fi fost — dacă Adam și Eva ar fi rămas în sfințenia și dreptatea în care i-a zidit Dumnezeu dintru început. — Când s'a zămislit — (conceput) Maria, s'a întâmplat o mare și prea mărită minune, ca și când un pom ar rodi un crin frumos, un trandafir mirositor. Atunci nevinovăția a odrăslit așa zicând din păcat. — Aceasta mare și strălucită minune a fost o lucrare deschilinită, osebită și unică a Bunătății dumnezeiești. — Intre toate zidirile curat omenești — nu a mai fost nici una, și nici nu va fi nime — până la capătul lumii, care să se bucure de un asemenea privilegiu, dar ...

O zămislire, un început de viață atât de strălucit și nepătat... a fost urmat de Maria de o viață atât de curată, nevinovăție atât de neprihănită și sator... încât înșiși ochii lui Dzeu nu au găsit în... nănsa niciodată nici cea mai mică înclină... și nici cea mai mică nedesăvârșire de faptă ori de cuget. — Dela începutul vieții sale, a Mariei, până la sfârșitul ei, Dumnezeu a trebuit să zică cătră Maria: Porumbița mea, desăvârșita mea, întinăciune, pată nu este întru tine: tu ești porumbița mea, desăvârșita mea, tu ești cea Nepătată! O astfel de nevinovăție, o astfel de curățenie și strălucire — e vred-

nică de toată iubirea noastră... Deci să iubim pe Maria...

Dar Maria nu este numai ea singură cea mai aleasă și cea mai dăruită între fiicele lui Adam, ci ea este și cea mai aleasă între toate fiicele lui Dumnezeu; fiindcă Maria este aceea muiere, în care Dumnezeu a vărsat darurile sale în așa măsură îmbelșugată, încât toate darurile împărțite la toate celelalte zidiri curate — nu sunt atâtea — câte sunt darurile vărsate asupra Mariei singure. — Maria singură între toate zidirile este plină de dar, e îmbogățită cu o mulțime de daruri — cari se conveniau Ei, carea avea să fie *Impărăteasa Ingerilor, Impărăteasa Sfinților* — adecă Ea singură avea să fie mai sfântă decât toți Ingerii și toți Sfinții laolaltă, — fiindcă Ea era rânduită să fie marea Maică a lui Dumnezeu. Tot binele, pe care nemărginita Bunătate alui Dumnezeu l-a vărsat în toate lucrurile zidirei, creațiunei, cuprinde binele — pe care l-a așezat în Maria. De aceea nevinovăția sa, curățenia sa și strălucirea neajunsă — e împreunată cu atâta bogăție de daruri și de virtuți, încât Maria nu numai că este cea mai frumoasă și cea mai bună între toate lucrurile ce au ieșit din mâna lui Dumndzeu, ci pe toate le întrece în frumusețe și bunătate — în așa chip, încât nu se poate face asemănarea între Maria și toate celelalte zidiri ale lui Dumnezeu. — *Frumuseța și bunătatea Mariei este atât de mare, încât nici o minte nici omenească, nici îngerească, nu e în stare să le priceapă.* — Singur numai Dumnezeu cel Preainalt — începătorul și dătătorul acelor daruri vărsate în Maria — le poate pricepe indeajuns. —

Să ascultăm glasul Bisericii, care astfel grăește prin rostul Papei dela Roma — Părintele și Invățătorul tuturor credincioșilor —

Piu IX: „Dumnezeul cel negrăit, ale cărui cărări sunt milă și adevăr, a cărui voință este atotputernicia... încă dela început și mai înainte de toți vecii a ales și a gătit Unuia născut Fiul al său o maică, dintru care intrupându-se, să se nască la fericita împlinire a vremurilor; și într'atâta o iubi, încât mai pe sus de orice altă ființă zidită, pe dânsa singură cu cea mai adâncă dragoste a iubit-o. — De aceea atât de minunat o îmbogăți mai pe sus de cât toate spiritele îngeresti și mai mult decât pe toți Sfinții cu o astfel de îmbelșugare de cerești daruri scoase din vistieria dumnezeirii, încât dânsa (Maria) pururea scutită de orice întinăciune de păcat, și cu totul frumoasă și desăvârșită, a avut o plinătate de nevinovăție și de sfințenie, încât mai mare — după Dumnezeu — nu se poate închipui, și nimeni — afară de Dumnezeu — nu poate să o ajungă — nici cu gândul”. — (Bula definițiunei dogmatice despre Nepătata Concepere). —

Așadară în Maria este o frumusețe și o bunătate, care întrece neasemănat — ori ce frumusețe și bunătate zidită... Dar noi iubim ce este frumos și bun în lumea aceasta. — Așadară Maria — cea mai frumoasă și cea mai bună între toate zidirile — e vrednică de toată iubirea noastră... *Deci să iubim pe Maria.*

(Va urma.)

Din catehism.

82. Putem noi merge la Isus în ceriu?

Noi putem merge la Isus în ceriu dacă vom crede în dânsul, vom ținea poruncile lui și vom urma lui.

Isus mergând înainte
Ne chiamă cu dulci cuvinte.

A fost mare așteptarea și pretențiile lumii vechi față de rescumpărătorul lumii, care era așteptat de toate popoarele. După ce toate nisuițele și încercările popoarelor celor mai civilizate ca să ajungă din propriile lor puteri la adevăr, morală și fericire sau sfârșit în mod miserabil, restauratorul așteptat avea să realizeze speranțe mari și idei sublime.

Implinitu-s'au în Isus Hristos, aceste așteptări? ... Timpul este martor! Nu numai că s'au împlinit, dară s'au întrecut toate

așteptările omenești; sau întrecut în așa măsură, în care numai un Dumnezeu a putut să o realizeze.

Prin învățătura lui, prin legile lui, prin împărăția bisericii lui, chemată la viață de El, a întemeiat o societate nouă de asupra tuturor diferențelor de rase și naționale, cuprinzând într'una ceriul și pământul, un sistem întreg nou religios cu totul dumnezeesc, o religie a adevărului și a darului cu o cultură și civilizație cu totul nouă și proprie ei întrecând tot ce a avut lumea antică în domeniul credinței, a dreptului a științei și a artei.

Cele nouasprezece veacuri dela Hristos au dovedit prisosința bunurilor și bogăția nepuisabilă a darurilor legate de învățătura lui, și sunt pentru noi o chezeșie că și dorințele și aspirațiunile noastre vor fi pe dea întregul împlinite; precum ne făgăduiește și ne cheamă el însuși pre fiecarele dintre noi zicând: „veniți la mine toți cei osteniți și împovărați, și eu Va voi odihni pre voi.” (Mat. 11, 28.)

Toată mărirea și strălucirea culturală a zilelor noastre în el are izvorul fecund al dezvoltării sale uriașe ba lumea întreagă, ceriul și pământul din bogăția ideilor lui trăesc; chiar vrăjmașii lui cari nu vreau altceva decât să distrugă opera lui, numai prin el sunt aceea ce cred și pretind că sunt, iar noi moșteni fericiți ne bucurăm da toate darurile pre cari Hristos din îndurarea lui Dumnezeu revarsă cu atâta îmbelșugare asupra noastră prin sfânta sa biserică.

Din Istoria Biblică

A VECHIULUI TESTAMENT.

3. Dumnezeu face pre om, și-l așează în paradis.

... materială a zidit'o Dumnezeu prin primul act al voinței sale suverane dumnezești: să fie lumină, să se adune apa, să se facă pământul, șcl. Când vine rândul pe om, este deadreptul Dumnezeu, care lucrează — trebuie să spunem personal, — limbajul devine mai cald dar tot odată și mai sărbătoresc, ca și când ar fi premers o consultare între cele trei persoane dumnezești, într'un plural majestic zice Domnul: „Să facem om, după chipul și asemănarea noastră, care să stăpânească... preste

tot pământul...“ (1, 26.) și Dumnezeu a format pre om, din pulberea pământului, și suflă în nările lui suflare de viață. (2, 7.)

Ca un adevărat părinte, care nu să mulțumește cu aceea, că dă viață copiilor săi, dar are grije să-i așeze între condiții cât se poate de bune, Dumnezeu tot personal se îngrijește și de locul unde-i va așeza: „Și Dumnezeu plânta grădina în Eden... și făcu să resare din pământ tot felul de arbori frumoși la vedere, și buni la mâncare...“ (2, 7—10.) și după ce a aranjat totul și din punct de vedere economic și estetic, — cum am face noi cu un copil desmierdat — „Dumnezeu luă pre om și l'a pus în grădina Eden“ (2, 15.) arătându-i grădina și frumusețea aranjamentului, vegetația întreagă de la pom la pom, și ca să cunoască Adam și animalele, cari îl conjoară și ca să se familiarizeze și mai mult cu lumea din jurul lui „Dumnezeu a adus la Adam toate animalele, câmpului și toate păsările cerului“ (2, 19.) și — cedând în favoarea lui Adam — chiar din atribuțiile lui creator „a pus pe Adam să vadă cum să le numească“ (2, 19.) și spune sf. scriptură „la toată viețuitoarea numele ce i la dat Adam, acesta fu numele ei.“ (2, 19.)

La acest defileu al viețuitoarelor, Adam printr'o intuiție dumnezească a înțeles rostul acestor ființe și legile pe cari a așezat Dumnezeu existența lor în viitor... și s'a trezit în el simțul singurătății și cumcă „nu avea între toate aceste ființe un ajutor asemenea lui“. (2, 20.)

Dumnezeu face să cadă asupra lui Adam un somn mistic — somn adânc spune sf. scriptură — și în acest somn formează Dumnezeu din coasta lui Adam pre Eva. Trezindu-se Adam din somn, Dumnezeu conduce pre Eva la Adam. „Atunci a zis Adam... acesta este os din osul meu, și carne din carnea mea... de aceea bărbatul va lăsa pre tatăl său și pre mamă sa și se va lipi de femeia sa, și vor fi doi un trup...“ (2, 23, 24.)

Cu aceste cuvinte inspirate, de cari s'a servit și Isus Hristos când era în ceartă cu fariseii despre sfințenia și indisolubilitatea căsătoriei (Mat. 19, 5.) a vestit Adam încă din paradis temelile vieții familiare și sociale a neamului omenesc în conformitate cu planurile lui Dumnezeu referitoare la om.

Așa ne istorisește sf. Scriptură facerea celui de întâi om și așezarea lui în paradis.

Dacă în zidirea universului admirăm atotputernicia lui Dumnezeu în zidirea celor dintâi oameni și în așezarea lor în paradis găsim toate caracterele cele mai gingașe și adevărate iubiri părintești până în cele mai neînsemnate manifestațiuni ale ei, dacă ar fi iertat a califica de neînsemnat ori ce face Dumnezeu, așa însă stând în fața unui text inspirat de Spiritul Sfânt, trebuie să admirăm și să ne închinăm în fața unei iubiri atât de delicate din partea lui Dumnezeu față de făptura să și de aceea prevenire, de care au fost inconjurați acești dintâi locuitori ai paradisiului fericit, în tot cazul Ziditorul așezându-i în Eden, li-a dat posibilitatea unei neconturbate fericiri prin înalta concepție morală ce li-a imprimat, a confirmat superioritatea lor față de celelalte făpturi și prin inteligența, cu care li-a dăruit, au putut să corespundă chemării lor pămîntești, să stăpânească pământul și mările și văzduhul, cu un cuvânt întreg pământul. (Va urma.)

Baia de sânge din Mexico.

Prelucrat de Patrițiu Birlea

Un om care de 2-ori moare.

Deputatul din Mexico *Real Ernesto* declarându-se pe față că e catolic e judecat la moarte. Execuția o îndeplinește o trupă de soldați.

În buna credință că deputatul primind mai multe gloanțe în trup a murit soldații l'au lăsat acolo jos, pe noapte. Însă deputatul în chinuri grozave, din tot trupul sângerând, s'a deșteptat, și s'a tras pe jos noaptea mai mulți kilometri, până'n orașul Osanda la spital. La început nime nu la întreat de ce are atâtea gloanțe în trup, căci în Mexico se întâmplă multe cazuri de aceste. Mai târziu însă când a putut și vorbi, directorul spitalului îl întreabă: „Cum a intrat în Dta atâtea gloanțe? Real Ernesto deputat apoi descrie, cum au țalit în el soldații, însă sau și grăbit temându-se că nu vor primi cina. Ofițerul încă sa răstit către ei: „Grăbiți, căci *altcum nu cinați!*“

Directorul spitalului în ziua aceea a și avizat poliția despre starea bolnavului. Guvernul a și decis ca pe martir să'l deșie și să'l împuște din nou.

Dar lăsați-l până se va vindeca s'a rugat medicul.

Ofițerul însă nu s'a învoit. Imediat pleacă! răcnește către bietul bolnav care zăcea în pat.

Deoarece bietul deputat na fost în stare să umble pe picioarele lui, l'au dus cu o targă — pat portativ pentru bolnavi, — ducându-l în grădina spitalului, și proptindu-l către perete, l'au împușcat. Soldații nu s'au depărtat până ce medicul n'a constatat cu siguranță, că a murit.

Moartea lui sa întâmplat în 30 Ianuarie anul trecut, adică în 1928. Cu un martir mai mult.

BIBLIOGRAFIE.

Sub titlul **Adevărata Biserică a Domnului nostru Isus Hristos** cercetări teologice istorice (partea II), a apărut în Biblioteca din Gherla (Seria II pentru popor) din peana părintelui canonic *Dr. Victor Bojor* o broșură de 165 pagini, care merită toată atențiunea. Tractează limpede, într'un limbaj neted curat la înțelesul poporului, semnele Bisericii noastre catolice, de cari sunt lipsite alte biserici. O recomandăm călduros on. public cetitor. Se poate comanda la auctor ori la Tipografia diecezană în Gherla (jud. Someș.) Tot acolo se pot găsi și următoarele opuri ale auctorului: 1. *Apărarea Creștinismului prin unirea Bisericilor*, prețul 140 Lei plus 11 Lei porto. 2. *Dumnezeu Creatorul lumii*, prețul 15 Lei plus 2 Lei porto. 3. *Manual de cateheze practice*, vol. I. II. III. cu prețul total 150 Lei cu porto. Din seria II. pentru popor: 1. *Adevărata Biserică a Domnului N. Isus Hristos*, partea I. prețul 12 Lei. 2. *Datorin-*

tele creștinești ale bărbaților, prețul 6. Lei. 3. *Invățătură creștinească pentru femei*, pr. 6 Lei. 4. *Invățături creștinești pentru fetele fecioare*, prețul 6 Lei.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca poporală creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părințele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munji Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Înruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L.
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părințele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.

Calendar săptămânal.

5 — 11 Maiu 1929.

5. **Dumineca Orbului** (Ev. Ioan 9, 1.) M. Irina.
6. Luni. Dreptul Jov.
7. Marți. M. Acachie.
8. Mercuri. Ap. Ioan.
9. **Joi. Înălțarea Domnului.**
10. Vineri. Simion Zilot.
11. Sâmbătă. M. Mochie.